

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK

Magyar Bálint: Harangjáték. (Versek.) — Nem tudjuk, mit csodáljunk jobban ezekben a versekben, a forma biztos kezelését, művészi tökéletességét, vagy a tartalom gondolati gazdagságát és finomságát? Sokhúru hárfán játszik Magyar Bálint mesteri kézzel s amit játszik s ahogyan játssza, az páratlan művésszé avatja őt. Nem tagadja, őszintén megvallja, hogy «egyszerre Isten jobb- s baloldalán» látja olykor magát, de soha disszonáns, fájó hangot nem üt meg, hanem minden emberi vergődését a hivatását szerető pap szelidsége békíti meg. Változatos lírájának ez az alaphangja; mintha a zoltáros istenes alázata csendülne újra benne, vagy, mint verskötetének címe is jelzi, egy vén templom csengő-bongó harangjátéka. Verseskönyvének mottója, a «Mérhetetlen magány», hűséggel jellemzi költői lelkületét:

Ó magányom, mérhetellen titok!
Végtelen kincs: társtalan életem!
Hallgathatok, mindig hallgathatok
S gondolhatom: Az Isten jár velem.

Gondolhatom, hogy a legelső és
Legutolsó nap is e tiszta nap.
Hihetem, hogy kezdődik, — vége van,
Hogy lesz még és nem lesz több pillanat.

Ó magányom! Titok, mely nem sötét,
Végtelenség, — édig nyúló torony...
A társtalan első Ádám vagyok,
Ki még az Úr ölében álmodom!

A verskötet végén A. de Musset egyik megrendítően gyönyörű költeményének congenialis fordítását olvashatjuk.

P. Gyéressy Ágoston O. S. P.

Graham Greene: Hatalom és dicsőség. Athenaeum. — Megdöbbenően hű és tökéletes képét rajzolja elénk ez a regény egy rossz papnak, aki a mexikói egyházüldözések idején lopva bujkál a hívek között, gyóntatja őket, megkereszteli gyermekeiket, miséz nekik; a rendőrség állandóan nyomában van, de még inkább bűneinek, méltatlanságának, kárhozatának tudata; végül is az államhatalom utóléri és kivégezteti... Bármennyire hű és tökéletes művésszettel ábrázolja is az író az emberi gyöngeségeket s a mindenki felcsillanó emberi jóságot, a könyv olvasása mégis fárasztó és leverő!

Fráter Jácint

Váth János: Erdélyi csillag. Kolozsvár, 1941. — Miniatur remekmű ez a kis regény. Báthory István erdélyi fejedelem és lengyel király életének klasszikus tömörséggel és hibátlan művésszettel megírt története. Erdemes volna a kitűnő írónak ezt a rövid porázra fogott írást kibővítenie a ma divatos többszázoldalas bestsellerek példájára. Hisszük, még nagyobb sikere volna vele.

g—y

Érdekel a Ferencrend? Ferencs. Tartományfőnökség kiadása. — Roppant ügyesen és meg-

győzően összeállított ú. n. propaganda-füzet ferences hivatások keltésére, Márton Lajos szép illusztrációival s a Kapisztrán Nyomda izléses kiállításában. *P. A.*

Kasbauer Sixta: Isten vésője alatt. Kiadja a Szent Imre Missziós Szeminárium, Kőszeg. — Janssen Arnoldnak, a steyli missziósművek alapítójának küzdelmes életét nyújtja ez az élvezetes módon megírt könyv, melyet Gerely Jolán ültetett sikeresen magyarra. — r —

Lefebvre—Szunyogh: A liturgia alapvető gondolatai. Szalézi Művek. — A liturgia az Egyház hódolatos tiszteletadása Isten felé s a hit igazságainak megjelenítője és életre váltója. Lefebvre feltárja a liturgia mélységeit a történelem útmutatása mellett és világosan rámutat a sokszor ismeretlen alapigazságokra. Gondolatai lehetővé teszik, hogy az Egyház közösségében imádkozó keresztény «észszerű istentisztelettel adózzék az Úrnak és együtt éljen, együtt érezzen az imádkozó Egyházzal». *Meggyesi György*

Dr. Schmiedt Béla: A fehér torony hívei. Korda-kiadás, 1942. — A gyártelepek és szegényszagú külvárosok papjának életét immár több jeles irodalmi munka tárja a magyar olvasó elé, csak az akácok kis falvak magárahagyott, ezer és ezer nehézséggel küzdő papjáról nem olvastunk még korszerű, a való élet jegyében született munkát. Ezt a hiányt pótolja most ez a könyv. A lelkek Megváltójának, Megszentelőjének és Urának buzgó munkatársáról, a névtelen magyar falusi papról és annak hibáktól nem mentes, de jóindulatú híveiről szól. A magyar falu él és lélekliz benne.

Fr. Lánzos Ambrus O. S. P.

De Causade—Trugly: Bizalom az isteni gondviselésben. Szalézi Művek. — Harminc elmélkedésben, tiszta fogalmakkal tanítja a szerző az elmélkedőt a XVII. század nagy eretneksége, a quietizmus által annyira elferdített és támadott katolikus igazságra: hagyatkozzunk bizalommal az isteni Gondviselésre! *Romvári Illés*

Dr. Schmiedt Béla: Lelket az életbe! III. kiadás. Korda, 1942. — Korunk embere a zürzavaros élet vágtató iramában úgy érzi, mintha csak egy világ lenne: ez az anyagi, a szellem nélküli események világa, s nem veszi észre a másik világot, a lelket, melyben pedig épp olyan bizonyossággal benne él, mint amilyen bizonyos a természetes létbe való beleágyazottsága. A mindennapi élet harca elnyomja benne a természetfölötti világ sugallatait. A neves szerzőnek e könyve erre a természetfölötti világra s a kegyelmi rendre hívja fel a figyelmet.

Fr. Lánzos Ambrus O. S. P.

P. Csávossy Elemér S. J.: Sponsa Dei. Szalézi Művek, 1942. — Ez a könyvecske figyelmünket a természetfölötti élet tulajdonképeni éltetőjének, a Szentlélekistennek bennünk való életére hívja föl. Huszonnégy fejezeten keresztül, az Énekek Énekének verssorait idézve a hű menyasszonyról misztikus magaslát hangján elmélkedik. Más négy fejezetben Jézusról, a lelkek nászlakomát adó barátjáról ír. Mindegyik elmélkedést rövid imádság zár le. *Romvári Illés*

Trikál József: Az isteni Lét dicsősége. Szalézi Művek. — A létet fejtegeti, világítja meg különböző oldalokról ez a könyv; a létet, melynek mérhetetlen értelme lázba hozza a tudós elméjét és «csodás látásokkal gazdagítja a bölcs értelmét». Az életelemről és az előről, az erőről és a lélekről, végül a szellemről rántja le a leplet és a jelenségek mögött a valóságot igyekszik meglátni, mégpedig a legfőbb, leghatalmasabb és legbölcsőbb valóságot: a Létet magát, aki Isten! — yma —

P. Pámer László S. J., aki az 1900-as évek elején gazdag és értékes irodalmi munkásságot fejtett ki a Pálosrendnek hazánkba való visszatelepítése érdekében, ápr. 15-én ülte meg Kalocsán 77. születésnapját.

P. Pámer László S. J., aki az 1900-as évek elején gazdag és értékes irodalmi munkásságot fejtett ki a Pálosrendnek hazánkba való visszatelepítése érdekében, ápr. 15-én ülte meg Kalocsán 77. születésnapját.

PÁLOS KRÓNIKA

Gyermeki szívünk ujjongó örömeivel s hódoló szeretetével köszöntjük mi is jubileuma alkalmából a **Szentatyát!** Tudjuk, jóságos szívére kimondhatatlan súllyal nehezdednek az Egyház, az egész emberiség megpróbáltatásai, szenvedései s fájdalmasan érzi roppant felelősségét a pusztuló lelkekért. Imádkozzunk hát buzgón az ő nagy szándékaira!

Papszentelések. Nagycsütörtökön örök fogadalmat tett két teológusunkat **Virág Ferenc** pécsi megyéspüspök ápr. 26-án alszerpapokká, május 31-én szerpapokká és június 14-én áldozópapokká szentelte. **P. Homonnay Miklós** június 28-án mutatja be első szentmiséjét Gyöngyösön, kézvezetője **Monostory Adorján** prépost-plébános lesz, szónoka **P. Besnyő Gyula** perjel; **P. Rába-Röhry Lukács** pedig Székesfehérvárat, a Prohászka-templomban mutatja be első szentmiséjét, ugyanezen a napon kézvezetője **Kovács János** hittanár-igazgató, szónoka **dr. Keszi József** plébános lesz.

Beöltözés és fogadalomtétel volt pécsi templomunkban nagycsütörtökön, illetve fehérvasárnap. Csak sokasítsa az Úr az ő fehér barátainak a számát, kik hogy hűségesen és mindvégig szolgálják Őt, buzgó imát kérnek mindnyájunktól.

A **Nemzeti Múzeum** történeti osztályának fegyvergyűjteményében, írja **Sippeki József** olvasónk, külön üvegbura alatt van kiállítva az a főpapi főveg, mely a velencei egyezmény alapján került ide a bécsi volt udvari gyűjteményből s az osztrák adatok szerint Tomori Pál érseké volt, aki azt a mohácsi harctéren viselte volna. A mai régiségtudomány azonban megállapította, hogy a kalap nem származik a XVI. század elejéről, hanem annak második feléből! Különös figyelmet érdemel az, hogy e főpapi főveg nem bíborszínű, hanem egészen fehér. Fémpanatok keresztezik egymást rajta s fémhüvelyek jelzik, hogy bennük, erdélyi és már török jelleg-

vonásként, lószőrből készült bokréták voltak. Mindezek bizonyos harci jelleget adnak e kalapnak. Erdélyi és török reminiscenciák és annak fehér színe azt sejtetik, hogy olyan erdélyi főpap viselte, aki fehér reverendát hordott. Önkénytelenül is Martinuzzi Fráter György pálos bíchornokra, Izabella királyné és János Zsigmond kancellárjára gondolhatunk, annyival is inkább, mert a kalap készültének kora is mintegy öreá utal! Amikor Alvinczen politikai gyilkosság áldozata lett, értéktárgyul szekérszámra vitték Bécsbe, köztük harci kalapját is és trófeaként mutatták fel s később úgy örökítették meg, mintha az Tomori érseké lett volna s ezzel eltitkolják eredetét. Ezzel is úgy jártak el, mint ama «szentelt karddal», melyet a pápa Ulászló királyunknak küldött s Bécsben úgy jegyezték fel, mintha az Ferdinánd királyé lett volna! — Mit szólnának e feltevéshez az illetékesek? Mindenesetre egy igen becses történeti pálos ereklyének bizonyulna!

«**Szent István** koronáját 1342 július 2-án, olvassuk *Dercsényi Dezső* értékes új munkájában: «*Nagy Lajos korá*»-ban, királyi származású, királyi trónra méltó utód fejére tették Székesfehérvárott. Az alig 17 esztendő korában trónra került Lajos négy évtizedes uralkodásával már kortársaitól is a «Nagy» jelzőt érdemelte ki, nemzete, különösen kedvelt pálosai, sokáig szentként tisztelték...» A Pálosrend mélyeséges hálából a nagy király iránt, ki annyi pálos kolostort alapított és ajándékozott meg hallatlan bőkezűséggel, hogy már a szent szegénység nevében tiltakozni voltak kénytelenek az atyák, a mai napig minden évben egy ünnepélyes misét mond minden kolostorunk «Nagy Lajosért és Családjáért».

T. Csepellény György. Néhány hónappal ezelőtt egy kis füzet alakjában kiadtuk Tiszteletreméltó Csepellény György rövid életrajzát. A Pálosrend e szentéletű és vértanu tagjának szenttéavatása ügyében már 1689-ben lépéseket tett Fenessy György egeri püspök, mivel azonban a Pálosrendnek II. József uralkodása alatt bekövetkezett feloszlata után nem akadt senki, aki a megindított szenttéavatási eljárást sürgesse, az ügy elakadt. A jó Isten azonban gondoskodott arról, hogy hű és buzgó szolgájának példaadó élete feledésbe ne menjen. Az 1691-ben megjelent, Landor László által írt latinnyelvű életrajz után 1745-ben is megjelent a vértanunak egy ugyancsak latin nyelvű életrajza, melynek alapján 1856-ban a pesti papnevelő intézet Magyar Egyházirodalmi Iskolája is ismertette «Munkálatok» c. művében Csepellény életét. 1898-ban dr. Mohl Antal adott egyik cikkében amaz óhajának kifejezést, hogy «e nagynevű hitbajnokot a kassai vértanunkkal együtt minél előbb tisztelhesük oltárainkon». Hosszú idő után a «Katolikus Szemle» 1904. évi októberi számában dr. Révai Sándor vetette fel ismét Csepellény szenttéavatási ügyét, cikkével kapcsolatban pedig a Pálosrend régi nagy barátja: P. Pámer László S. J. közölt a Katolikus Szemleben (1905. I.) Csepellény szenttéavatási ügyére nézve nagyjelentőségű adatokat. Azóta P. Tomcsányi S. J. is kiadta vértanunk rövid élettörténetét (1927), az isteni Gondviselés azonban, úgy lát-